

ویژگی های شعر سنت گرای معاصر بویژه در شعر رهی معیری و سیمین بهبهانی

رنا علی مجید الزریجاوی^۱، مکی خالد عبد الرزاق^۲

^۱ دانشگاه بغداد، دانشکده زبان، گروه زبان فارسی (نویسنده مسئول)

^۲ دانشگاه بغداد، دانشکده زبان، گروه زبان فارسی

چکیده

در کنار جریان های جدیدی که در نیمه نخست قرن ۲۰ در عرصه شعر و ادب معاصر رخ نمودند و شعر فارسی را از نظر صورت و سیرت دستخوش تغییرات و تحولات چشم گیری کردند، شعر شعرای سنت گرا نیز هیچ گاه از زایش و پویش باز نایستاد و شعرا و ادبای بسیاری کوشیدند تا این مشعل فروزان برجای مانده از اعصار کهن را دست به دست بگردانند و همچنان روشن و گرم نگاه دارند و به آیندگان بسپارند. شاعران و مواضع شعر او به نوعی شاعرانه مطرح شده و در عصر تلاش انسانی که امروز در جهان مطرح است جای شعر غنایی کجاست و تکلیف عشق و غزل و ترانه چیست ؟ برخی چنین تصور می کنند که در میان گرفتاریهایی که بشر با آن رو به روست چنین شعری به نوعی تجمل می ماند و عمر آن به سر آمده ، زیرا آن فراغ خاطر که لازمه چنین اندیشه ها و تخیلات است دیگر برای آدمی میسر نیست، اما چنین نگرشی متضمن غفلت از دو نکته است : یکی آنکه زندگی جنبه های گوناگون دارد و عشق و عاطفه و التذاذ زیبایی نیز یک جنبه مهم آن است که البته کیفیت آن ممکن است در هر زمان تفاوت کند.

واژه های کلیدی: شعر سنت گرایی، شعر معاصر فارسی، رهی معیری، سیمین بهبهانی